

PJEVICE U ZAMRZIVAČU

Još jednom o krivolovu i ilegalnoj trgovini pticama

Prije nekoliko dana na jednoj od BH TV stanica objavljena je vijest o uhvaćenim krijumčarima pticama. Pronađene mrtve ptice su vjerovatno bile namijenjene italijanskim restoranima. Da situacija bude poraznija u prilogu se spominju škrinje pune ptica i kako lokalni stanovnici potpomažu krivolovce i jadni "preživljavaju" na taj način.

Ovakva vijest mojim poznanicima i ljubiteljima ptica zvučala je nevjerovatno i šokirajuće. Meni, ma kako čudno zvučalo, ništa neobično. Naime, posljednjih 10-tak godina proputujući Bosnu i Hercegovinu uzduž i poprijeko sa dvogledom u ruci, o sličnim primjerima krivolova i ilegalne trgovine pticama sam čuo, a mnoge i video mnogo puta.

Najveću pošast za naše ptice predstavljaju italijanski "lovci" i trgovci. Javna je tajna kako na ribnjacima Bardača haraju italijanski lovci i trgovci. Za usluge "cijenjene" klijentele lokalni stanovnici ne samo da pune zamrzivače, već podižu i objekte gdje bi gostujući lihvari mogli odsjesti. Jednom, prilikom posjete Bardači, bio sam zaustavljen od pogranične policije. Ništa čudno, čak i pohvalno, s obzirom da jedan stranac sa dvogledom predstavlja sumnjivo lice. Međutim, u prijatnom razgovoru sa službenicima u plavoj odori dobih zanimljivu informaciju. Naime, rekoše mi kako "oni nemaju blage veze koja je koja ptica", pa tako i ne obraćaju pažnju na puškaranje i ne sekiraju se ako koji zamrzivač pjevica ode preko gran-

ice. Uzimajući u obzir kako njihove kolege u Hrvatskoj malo-malo pa uhvate i udare po džepu nekog krijumčara pticama naplaćujući pozamašne sume novca, pitam se šta bi bilo da naši graničari uhvate tako nekog i naplate mu nekih 20.000 ili više konvertibilnih maraka. Kako bi bilo taj novac, kad već ne umijemo da spriječimo silno ubijanje, uložiti u edukaciju, poticanje turizma na bazi posmatranja ptica i zaštitu ptica. Drugom prilikom u posjeti Livanjskom polju, koje ima sve potencijale za proglašenje RAMSAR područjem, u lokalnom pansionu gdje smo odsjeli društvo su nam pravili italijanski lovci. U razgovoru sa livanjskim borcem za okoliš Matom Gotovcem saznajem kako je to česta slika ovog kraja. Malo me obradova kad saznah da su lokalni lovci jednom prilikom uhvatili kolege iz Italije i s noge na nogu poslali kući. Alal vjera da je takvih primjera više. Međutim, nisu ni naši lovci svi isti. Još uvijek noću u znoju sanjam lica osam ozarenih lovaca koji u Mostarskom blatu dižu hajku na čak osam patka koje su netom to jutro proletile kroz Blato. Također, još mi u ušima odzvanja puškaranje "hrabrih" lovaca koji u Popovom polju potamaniše ono malo ptica što osvane iza spomenutih italijanskih legija smrti koje zalaze i u ove krajeve kršne Hercegovine. Kako objasniti plenice, zamke za patke u vidu plastične uzice razapete između dva nosača, u Mostarskom blatu. Malo je po-

jedinaca poput mog prijatelja Ilhana Dervovića koji su spremni da uništavaju ove zamke i pri tome svjesno očekujući da može naletiti neki lovački mafijaš i skratiti ga za glavu jer se miješa u njegove poslove. Nepotrebno je istaći da su lovačke čakure na Hutovu blatu dio starog kolorita, a tobože radi se o zaštićenom području gdje puška ne bi smjela ni kročiti. Najgori je onaj domaći ološ koji sebe naziva lovcem i iz nekog surovog hira puca po svemu što se kreće, bilo da su ptice ili psi vezani za vikendice. Na kraju tragično je da im to nije dovoljno već i kad pogode onda odbace svoj plijen u vode Bosne i drugih naših rijeka, jer cilj im nije bio vrijedan lovački trofej, već isticanje vlastitog ega i svakodnevno nakupljenog bijesa.

Na kraju postavlja se pitanje je li moguće spriječiti ovakvo uništavanje bosanskohercegovačkih vrijednosti. U zemlji koja još uvijek nije potpisala Bonnsku, Bernsku i CITES konvenciju odgovor je jasan i poražavajući. Istovremeno, dok zaobilazeći vlastite zakone i propise, bez postojanja kontrole i mehanizama kažnjavanja, postajemo nijemi svjedoci

Lovište u Hercegovini

da bosanskohercegovačke močvare, šume i livade postaju stratište stradanja i nestanka ptica i drugih životinjskih vrsta. Vremena za promjene je sve manje, jer oko 10% ptica koje su zabilježene kao gnjezdarice u Bosni i Hercegovini više ne gnijezde u našoj zemlji. Ne poduzmu li se skoro odlučne akcije na suzbijanju krivolova i ilegalne trgovine o mnogim vrstama ptica imati ćemo priliku saznati samo na NATIONAL GEOGRAPHIC i drugim sličnim prirodnjačkim televizijskim kanalima. ■